

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Galathea Streng oc wild

Citation: Bording, Anders: "Galathea Streng oc wild", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 244.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid113567/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

14.
Nattens Dronning klare Maane,
Jeg nok seer din Yaksomhed,
Du dig skiuler under Blaane,
Gider ikke seet her ned;
Alle Himlens Stjerner grue,
Ved min Undergang at see,
Jngen haver Lyst at skue
Min Elendighed og Vee.

15.
Dog, o Skionne, dig til Ære,
Dig til Lyst og Velbehag,
Jeg ej Livsfrist vil begiere,
Mens vil see min sidste Dag,
Siunes end min Død ubillig,
Og imod alt det som bør,
Er jeg dog af Hiertet villig,
For din skyld jeg gierne dør.

16.
Nu vel an, min Tid sig skynder,
Jeg ej meere mægter mig,
Dødsens kaalde Slum begynder
Mig at tvinge kiendelig,
Sandserne fra mig henviger,
Hiertet lader af at slaa,
Tungen neppelig kand sige:
Far nu vel o Sylvia.

17.
Andet mand ej lang Tid vidste
End at hand var rejst af Land,
Førend mand dog paa det sidste
Hannem død i Graven fandt,
Der hos stoed en Lind og grode,
Som hand havde skaared paa,
De som sig derpaa förstode,
Sagde der stoed skrevet saa:

18.
»Thyrsis klemt af Elskovs Møde,
Selv i Graven lagde sig,
Thyrsis her sig selv til døde
Sørget haver ynkelig.
Mens om du vilt hannem ære,
Med et Suk, o Sylvia,
Hand sig neppe død at være
Synes lade vil endda.«

19.
Jngen var jo ryktes ilde,
Jngen sig jo grennede,
Sylvia, mens dog forsilde,
Selv vel hart og sukkede,
Hver sin Haandfuld Jord tillagde,
Krandser blev og ej forgiæt,
Alle til Beslutning sagde:
Sorte Jord vær hannem læt!

141.

[39]

I.
Galathea Streng oc wild
Saa maa du wel heede
Du est Aarsag till min Jld
Oc min Elskows Hæde

De Osculo.

Aarsag est du till min nød
Oc maa skee well till min død
Vden Jeg maa dysse
Dig oc wenlig Kysse.

2.
 Kyssen er det beste werck
 Jeg paa Jorden kiender
 thi det mig kand giøre sterck
 Naar mit Hierte brender
 Derfor lad mig Sødlig
 vden wegring Kysse dig
 Beder det mig smager
 End Som Honning Kager.

3.
 Well er Kyssen meget Sød
 Naar den wenlig *Phyllis*
 Kysser mig med munden rød
 Eller *Amaryllis*
 Men naar *Galathea* skion
 Giffuer mig et Kys til Løn
 Maa derfor tillige
 Wijn oc *Nectar* wige.

4.
 Alt med Kyssen offuer bord
Hebe Skaalen rörde
 Jndtill *Jupiter* fra Jord
Ganymedem førde

Men wist *Jupiter* huad Lyst
 det medførd' at haffue kyst
Galathe den smucke
 Drengen fick at bucke.

5.
Galathe din Roensens Mund
 Kand mig eene suale.
 Griff mig Kyss Jeg sammelun[d]
 Skall med kyss betale
 Tusind Kyss oc tusind till
 Jeg dig skionne giffue will
 paa din røde Lipper
 Før end ieg dig slipper.

6.
 Wilt du da min *Galathe*
 Gaa bort mod min wille
 Saa tag med En Kys, to, trej,
 Ingen skall os skille
 Huo det spørger eller ey
 Jeg i [søde Kysse-rej]
 Dog min Frihed miste
 Der Jeg dig først kyste.
Finis

142.

[46] *Daphnis* bedrøffvelige Klagemaal mod Sin *Galathe*.

1.
 Har da hver een Jordens ende
 Sig besvoren imod mig
 Will da ingen mere Kiende
Daphnen som saa sørgelig
 Dag fra dag aff Sorgen trengis
 Stedtze effter døden Lenges
 Kand dog udi ald hands Væe
 Jche nogen ende See.

2.
 Siden hun er fra mig dragit
 Den ieg steds i hiertit bær,
 Har mig Ingen Lyst behagit
 Ingen glæde kom mig nær
 Jntet vaar udi mit hierte
 Wden stedse pin och Smerte
 Saa at dette hver en tiid
 Vaar ichun min daglig iid.